

פרג'ון יצחק ("הגיינגי")

173126

בן יפה וbcmor

נולד ב- 17.1.1925

נפל ב- 26.4.1948

בצפת מיריא אוויב.

פרג'ון יצחק (הגינגי),

בן יפה וברוך, נולד ביום כ"א בטבת תרפ"ה (17.1.1925) ב匝פת. לאחר סיום את חוק לימודיו בבית-ספר יסודי למד את מלאכת הספרות והיה המפנץ המכמעט היחיד של המשפחה הענפה ורבת-

הנפשות (15 אחים ואחיות). למרות העול הכבד שרבץ על כתפיו הצערות היה יצחק חבר "הגנה" נאמן ומסור והקדיש לה שעות רבות מזמננו. כמעט שנה תמימה שימש כנווט. תמיד ראהו מחייב ועליז, מתלוצץ עם חברי ומשרה עליהם רוח טובה ומעודדת בהתנהגותו ובהליכותיו. בתקופת מלחמת העצמאות בשערו צפת הייתה נתונה במצור ועמדת בהתקפות קשות, היה יצחק בין ראשוני המתנדבים לגונן על הרובע היהודי והדרכיהם המובילות אליו.

בשעת התקפה חזקה במיוחד של האויב العربي נשלח לאחת העמדות הקיצונית ביותר וגם שם לא פסק מלעוזד את חברי, אך כדור צlef פילח את ראשו וקייפד את פtile חייו הצעריים ביום י"ז בניסן תש"ח (26.4.1948). הובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי ב匝פת.

בإيمان ובעירה

ארוכת, עקומה מדם וקשה, היא "דרך אקרוגות של חחטיבה"; עשרה אחריו קרב, מאות פעולות ומכעינות אלף ומאה חלליות; הם עדות אמרנה ומכאיות למסורת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפועלות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רכבות וצאי החטיבה, חזיריים בונטניים ובאהבת את תקופת שירותם הסדרי, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרוב, לא ידעו מלחמה כל תקופה שנותם היהת ב"إيمان ובעירה". לאלו שבסביב שוני קבע היו "עליהם לכו"ז" זודים לאחיזה, יצאים לירגילה" ל"זופש" ול"תעלוקה"; לאלו שלא וטל חלק בקרוב, גם לא עברו את הגבול באיוו חדרה או פשיטה, לא פגעו באויב, גם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבל צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלה, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמות ההשתה ובמרדרים, במבצע ליטאי או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהצלחות ובמשמעות גיגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נוטר-היליה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאהוה, ותחושת ההשתיכות והגאויה, בפלוגה, בגדור, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"סnel והרס"ר, את "המאהל" והשמרות, ההמתנה וה"শמוועות", את הכוונות ואת ה"הקסות" את המסדרים וה"יציאות"... כולל לפחות עםם עם כל הזכרונות את ה"קייטבק" הפק"ל וההדר"ל, ש-ק"שינה מדימ ודרגות, אפוד- מגן, שישב, כסדה ואינ-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חתכו זעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצ'ת-ללה, ממסע ממזה, מעשרה אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעיד- מבוצר, בשטח בני, במדבר ובהר... אימון בגנב, בגיל או ברמה, אימון בשט"פ עם שרין, תותחים או עם הנדסה... מעבר שדות- מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-יקל, מימה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פוצים" ומחסניות מלואות "ונותבים"... עם נשק אישין, "עוזי", "סטן" "צ'יבי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-לחימה... כי להיות ב"גולני" פרשו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאויה את ה"כומתה החומרה" ...

ל להיות ב"גולני" פרשו להיות הנג או טבח או פקידה, בסירות ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת הנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרשו להיות חובש, אפסנא, ש.ג. או קשר, להפעיל אל"ח מתוחכם ועשות "עבדות רס"ר" ... להיות בגולני פרשו לרוץ כמו מטורף, עם חגור- מלא וכובע פלאה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" / או ל"קבלת הכומתה" ... להיות בגולני פרשו לג'מוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מדרך בוקר" וב"מדרך השכמה", במדרך-המפקד, ובמדרך יציה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומדרכ-יסום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "إيمان ובעירה" ...

גדר און בגוליל המזרחי

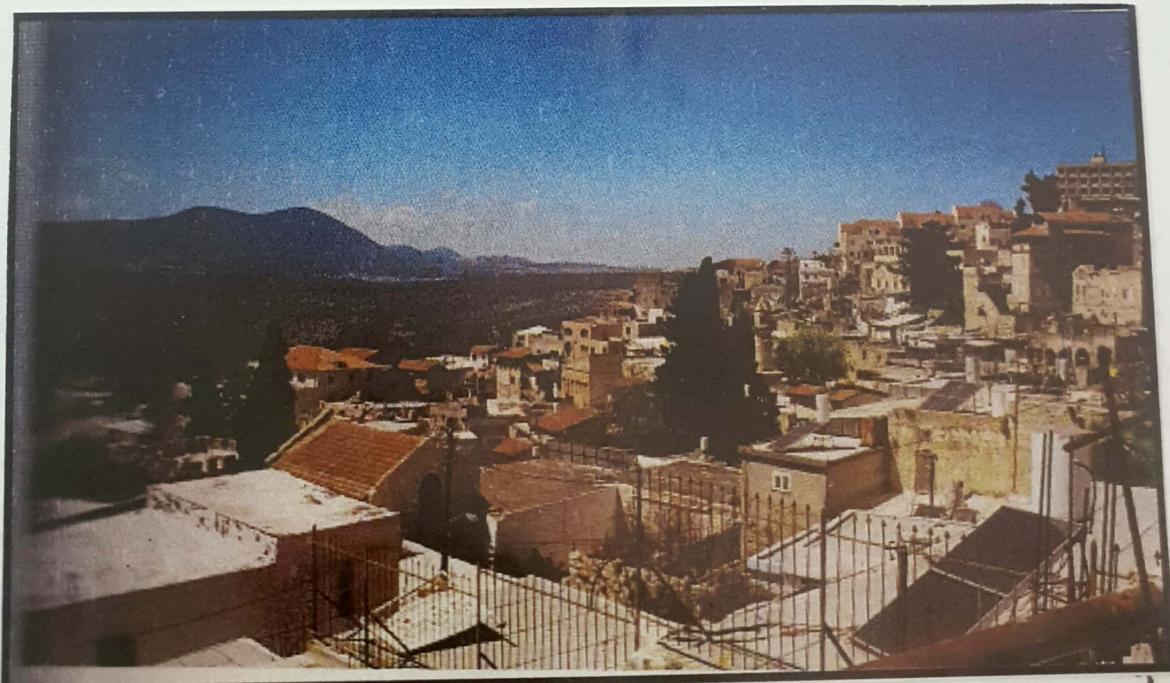
התחלנו לעשות את הסידורים המתאימים ולארגן את הגדר לקרה יציאתו לגיליל. במשך ימים מעטים חישל הגדר את בעיותיו השונות בחיסת, יצא את אנשיו מן העמדות, אפשר להם חופשה של 48 שעות ואת תחילת התווות הרווח לא-10.3.48. לא ניתנה למפקדי הפלוגות ולמפקדי המחלקות האפשרות לעורוך סיורים למרחב הגליל, מפוני הקושי לתגיעם לשם. חומרן, שחוקב לחעברת הגדרה, היה קצר, וכל הגורמים לשאול עשו את הדבר בתקדם האפשרי, הובטח לנו שהכל מוכן וננו פטורים מן הדאגה לסידורים ת מנומתליים במקום.

ב-10.3.48 עזב הגדר את חיפה, כשהוא מאורגן לפלוגות ומחלקות, כל איש מצויד בציוד תאייני, אשר מוחל בחלוקת באותה תקופה. במשך ארבעה ימים הועברו כל אנשי הגדר לגיליל.

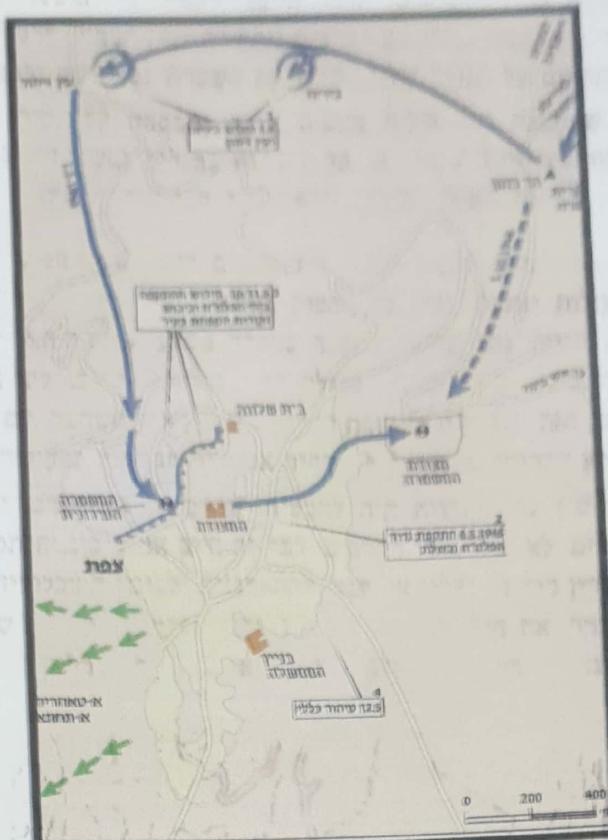
אכובה ראשונה הייתה, כשהשביטים, שאלהם הגיעו האנשים, לא היו מטודרים ומאורגנים, ותנאי החורף הקשים מנעו את האפשרות לשפר את המקומות ולהסתדר בזרחה היראותה. אף על פי שלגמת שאר היחידות המגויסות בתקופה היאו אנשיינו מטוידים ציריך טוב למרי — מכל מקום לא התאים ציריך זה לתנאי החורף של הגליל. העליון, נשק הגדר נשאר במחסני-חיפה ולא נמסר לגדר במועד הנקבע. שבעה ימים עבר, עד שנמצא סידור מתאים להסתדרת הנשך באחת המכוניות ולהעבירו לגדר. לאכזבתנו הרבה נשלח נשך מועט, כולל כ-60 סטנים ו-3 מקליים — בלי תחמושת ובלי רוביים, ו-8 מרגמות". עברו עוד כמה ימים, עד שהגיעו למטה-הגדוד, התחמושת והציוד הנוסף. ימי האפסיה לנשך היו קשים ביותר. הלוחם היה מוכן לכל, ולא הבין, איך יוכל למלא את תפקידו, באין לו לנשך ולא שום אפשרות פעולה לפועל. הגדר פורח והתחילה להחליף את יחידות הפלמ"ח בבסיסים שבהם חנו, על מנת לאפשר ליחידות אלה ליצאת ולהתארגן לקרה ממצעים יוזמים בגליל.

ביסינו היו בגיב-יוסוף, צפת וככונע, עייזיתים, מחנים, דרדרה, משמר-הירדן, רמות-גנתלי, מג'רה, משגב-עם, מתולה, דן, דפנה, כפר-טולד, שמיר, להבות-הbeschן, בית-הلال, וכפר-בלום.

אמצעי-הקשר שעמדו לרשות הגדר ומוטות הפלוגות היו מボטלים לחלוון. לא היה כל קשר אלחוטי בין מטה הגדר והיחידות, ובדרך כלל הייתה כל ידיעה מأتה היחיקות מגיעה למטה הגדר באיחור רב. קציני מטה הגדר ומפקדי הפלוגות לא יכולו להגיע לבסיסי היחידות ולבקרים, בغال חסר אמצעי-תחבורה מינימליים, שצרכיהם היו לעמוד רשותם. אבל נעשו מאמצים וסידורים מתאימים, כדי שהאנשים יקבלו את המגיעם להם.

זירת הקרב

לוחמי גולני בעת שחרור צפת

ההוּמוֹר אוֹתֶת רַוְבִּי בָּפָט לְאַחֲרֵי הַפְּנִימִי
מְרוֹסָס וְעַילָּה, הַסְּעִיר לְחוֹמָה
הַפְּלִמְׁה עַל שְׁלוֹשָׁה הַמְּטוּזָה
הַעֲלִיקָרִיות 'מְשֻׁדָּה', 'בִּתְ' שְׁלֹוחָה'
הַקְּרָבָה מִשְׂרָה הַפְּרִימִית, הַקְּרָבָה
רוֹבָּה נְקוּזָה-הַמְּפַתֵּח הַזֶּה בְּזֶה
כְּהַעֲשֵׂה עַם בָּקָר. תְּלִבְשׁוּ הַוּלָם
וְתוֹתְבֵה הַגְּדוּרִים שֶׁל אַפְתָּן נָטוּ לְלַל
עַבְרָה. בְּמִן שְׁבָרָה מְשֻׁעָנָה אַחֲרָה
עַל הַעֲבָדָה בְּלִיל הַעֲלִיל, וְהַשְׁגָה
עַל עַל כְּמַה נְדַבֵּר לְיִדְ' הַשְׁמָתָה זֶה
רְצִיפָתָה שֶׁל שְׁטוֹן יְהוָה בְּלִיל הַלְּלִיל
וְאֶתְ' פְּתַחְזָה שְׁעָרָם

1948

טכני ומשחרורי נפתח (948)

235

במושל בתפקידו הוציאו על סיום
הממשלה הבוטני אוצרך-ישואל ב-15
דצמבר 1948, אך אז מרביתת המיל
השלימן פיטו הבוטניים נבדק ואנמא
אפריל 1948, ובתקן כך מסחר כהה
בזירות מפוחה לידי המרדרם.

בצפת ספור לחיי העדובנים את שמו
דבשנורות, או "המוציא" אותו מארון
 dredor הודי (שלמה), שהבקשו עמו
 תחולת המאזרחות בטענה כי חזקיה
 יJKLM שבב אבוחות רישון והוויה
 במצפה, מלל מעשייהם אלה של
 דודיסטים גזירה צבע מהדריות טעונה
 בצדוק מחולת מנגב-הרוח של חזקיה
 שמה מונדרו והלך.

האנצטודור מוחלקת פלמייה למשך
משך של שנתי לטענה. ואנזה במאז
בבשורה עין איזוטם ובויה פלטמ"ת
בזכר פונת פלטודור אל תוך הרכבע
האנצטודור בעיון כ-5 בחדש וושלים
האנצטודור על כוחות פלטמ"ת בעיר.
האנצטודור והקברון פלטמ"ת שלם
ע"י המזחודה נ בשלר, והחדרה מוזהה
על 11-10 במאז, היה ללה מושון
ההדרה הדריקול, והפריגמות שבעל-
בען מערבי הקיפו ועש עיטם

חזר בך, השכל!
צועד אני בתפר בין הים ובין החול,

דואה אני כנסר בין הדממה ובין הקול.

משעול חי פרוש תחתית, נוקפים להסימאים,

אובדים אי שם הדי קולי בניהם הגלים.

קוצף הים עם משבני, גורף החול מון החופים,

חושף שניו הזמן, נוגס מון היפה שבחיים.

חרוץ דינו השכל, אוסף את הטוביים שבנערם,

אלו שבלבתכם מכאננו נותרו כל-כך תמים.

שקט לך, הים, עazor את הגלים!

עמד, הזמן, מלכת, הותר לנו ימים!

הרפה מון הבנים, חזר בך, השכל!

הרי לחים בנינו ארץ, לחוף ימים תשכו!